

ÚVOD DO FUNKCIONÁLNÍ ANALÝZY

M. ZELENÝ

1. BANACHOVY A HILBERTOVY PROSTORY

Označení. Symbol \mathbf{F} bude vždy označovat množinu reálných nebo komplexních čísel.

Definice (opakování). Nechť $(X, +, \cdot)$ je vektorový prostor nad \mathbf{F} . **Normou** na X rozumíme zobrazení $\|\cdot\|: X \rightarrow [0, \infty)$ takové, že platí

- (i) $\forall x \in X : \|x\| = 0 \Leftrightarrow x = \mathbf{o}$,
- (ii) $\forall \lambda \in \mathbf{F} \forall x \in X : \|\lambda x\| = |\lambda| \cdot \|x\|$,
- (iii) $\forall x, y \in X : \|x + y\| \leq \|x\| + \|y\|$.

Dvojici $((X, +, \cdot), \|\cdot\|)$ nazýváme **normovaným lineárním prostorem**.

Věta 1.1. Nechť $(X, \|\cdot\|)$ je normovaný lineární prostor. Potom platí:

- (i) Zobrazení $\rho: X \times X \rightarrow \mathbf{R}$ definované předpisem $\rho(x, y) = \|x - y\|$ je metrika na X .
- (ii) Zobrazení $+: X \times X \rightarrow X$, $\cdot: \mathbf{F} \times X \rightarrow X$, $\|\cdot\|: X \rightarrow \mathbf{R}$ jsou spojitá.

Definice. Nechť X je vektorový prostor a $\|\cdot\|_1, \|\cdot\|_2$ jsou normy na X . Řekneme, že tyto normy jsou **ekvivalentní**, pokud existují kladné konstanty $c_1, c_2 \in \mathbf{R}$ takové, že pro každé $x \in X$ platí $c_1\|x\|_2 \leq \|x\|_1 \leq c_2\|x\|_2$.

Věta 1.2. Nechť $(X, \|\cdot\|_1)$ a $(X, \|\cdot\|_2)$ jsou normované lineární prostory. Potom jsou následující tvrzení ekvivalentní.

- (i) Normy $\|\cdot\|_1, \|\cdot\|_2$ jsou ekvivalentní.
- (ii) Existují kladné konstanty $a_1, a_2 \in \mathbf{R}$ takové, že

$$a_1 B_{(X, \|\cdot\|_1)} \subset B_{(X, \|\cdot\|_2)} \subset a_2 B_{(X, \|\cdot\|_1)}.$$

Důsledek 1.3. Nechť X je vektorový prostor nad \mathbf{F} opatřený ekvivalentními normami $\|\cdot\|_1$ a $\|\cdot\|_2$. Potom $G \subset X$ je otevřená v $(X, \|\cdot\|_1)$, právě když je otevřená v $(X, \|\cdot\|_2)$.

Definice. Nechť $(X, \|\cdot\|)$ je normovaný lineární prostor a $A \subset X$.

- Řekneme, že množina $A \subset X$ je **konvexní**, jestliže platí

$$\forall x, y \in A \quad \forall \alpha \in [0, 1] : \alpha x + (1 - \alpha)y \in A.$$

- **Konvexní obal** množiny A definujeme předpisem

$$\text{co } A = \bigcap \{F \subset X; A \subset F, F \text{ je konvexní množina}\}.$$

- **Uzavřený konvexní obal** množiny A definujeme předpisem

$$\overline{\text{co }} A = \bigcap \{F \subset X; A \subset F, F \text{ je uzavřená a konvexní}\}.$$

- **Lineární obal** množiny A definujeme předpisem

$$\text{span } A = \bigcap \{F \subset X; A \subset F, F \text{ je vektorový podprostor}\}.$$

- **Uzavřený lineární obal** množiny A definujeme předpisem

$$\overline{\text{span}} A = \bigcap \{F \subset X; A \subset F, F \text{ je uzavřený vektorový podprostor}\}.$$

Věta 1.4 (opakování). *Nechť $(X, \langle \cdot, \cdot \rangle)$ je unitární prostor nad \mathbf{F} . Potom $\|x\| = \sqrt{\langle x, x \rangle}$ je norma na X .*

Lemma 1.5 (opakování). *Nechť $(X, \langle \cdot, \cdot \rangle)$ je unitární prostor nad \mathbf{F} . Potom je zobrazení*

$$\langle \cdot, \cdot \rangle: X \times X \rightarrow \mathbf{F}$$

spojité.

Věta 1.6 (Jordan – von Neumann). *Nechť $(X, \|\cdot\|)$ je normovaný lineární prostor. Pak jsou následující tvrzení ekvivalentní.*

- (i) *Na X existuje skalární součin $\langle \cdot, \cdot \rangle$ takový, že $\|x\| = \sqrt{\langle x, x \rangle}$ pro každé $x \in X$.*
- (ii) *Norma $\|\cdot\|$ splňuje rovnoběžníkové pravidlo, tj.*

$$\forall x, y \in X : \|x + y\|^2 + \|x - y\|^2 = 2\|x\|^2 + 2\|y\|^2.$$

Definice. Nechť $\{x_n\}$ je posloupnost prvků X . Řekneme, že $\sum_{n=1}^{\infty} x_n$ **konverguje** k $x \in X$, pokud $\lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{j=1}^n x_j = x$.

Definice.

- (i) *Řekneme, že normovaný lineární prostor $(X, \|\cdot\|)$ je **Banachův**, jestliže (X, ρ) , kde $\rho(x, y) = \|x - y\|$, je úplný metrický prostor.*
- (ii) *Nechť X je unitární prostor. Pokud je X úplný vzhledem k metrice indukované normou $\|x\| = \sqrt{\langle x, x \rangle}$, pak X se nazývá **Hilbertovým prostorem**.*

Věta 1.7. *Nechť $(X, \|\cdot\|)$ je normovaný lineární prostor. Pak jsou následující tvrzení ekvivalentní.*

- (i) *Prostor $(X, \|\cdot\|)$ je Banachův.*
- (ii) *Je-li $\{x_n\}$ posloupnost prvků X splňující $\sum_{n=1}^{\infty} \|x_n\| < \infty$, pak $\sum_{n=1}^{\infty} x_n$ je konvergentní.*

Věta 1.8. *Nechť $(X, \|\cdot\|)$ je normovaný lineární prostor. Potom existuje Banachův prostor $(\widetilde{X}, \|\cdot\|)$ a lineární zobrazení $T: X \rightarrow \widetilde{X}$ takové, že*

- *zobrazení T je izometrie, tj. $\|T(x)\| = \|x\|$ pro každé $x \in X$,*
- *$T(X) = \widetilde{X}$.*

Je-li X navíc unitární prostor, potom také \widetilde{X} je Hilbertův.

Pokud existuje Banachův prostor Y a lineární izometrické zobrazení $L: X \rightarrow Y$ takové, že $\overline{L(X)} = Y$, potom existuje surjektivní lineární izometrie $S: \widetilde{X} \rightarrow Y$.

2. OPERACE S BANACHOVÝMI PROSTORY

- Nechť Z je uzavřený podprostor Banachova prostoru $(X, \|\cdot\|)$. Potom $(Z, \|\cdot\|_Z)$ je Banachův prostor.
- Nechť Z je uzavřený podprostor normovaného lineárního prostoru X nad \mathbb{F} . Potom relace \sim definovaná na $X \times X$ předpisem $x \sim y \Leftrightarrow x - y \in Z$ je relace ekvivalence. Označíme třídu ekvivalence určenou prvkem $x \in X$ symbolem $[x]$ a položme

$$X/Z = \{[x]; x \in X\}.$$

Pro $x, y \in X, c \in \mathbb{F}$ definujme

$$\begin{aligned}[x] + [y] &= [x + y], \\ c[x] &= [cx], \\ \|[x]\|_{X/Z} &= \inf\{\|x - z\|; z \in Z\}. \end{aligned}$$

Potom je X/Z vzhledem k výše uvedeným operacím vektorový prostor nad \mathbb{F} a $\|\cdot\|_{X/Z}$ je norma na X/Z .

Definice. Nechť Y je uzavřený podprostor normovaného lineárního prostoru X . Potom normovaný lineární prostor X/Y nazýváme **faktorprostor prostoru X podle Y** .

Věta 2.1. Nechť Y je uzavřený podprostor Banachova prostoru X . Potom X/Y je Banachův prostor.

Definice. Nechť X je vektorový prostor, $A, B \subset \subset X$. Řekneme, že X je **algebraickým součtem** A a B , značíme $X = A \oplus B$, jestliže

- $A \cap B = \{o\}$,
- $\text{span}(A \cup B) = X$.

Podprostor B pak nazýváme **algebraický doplněk** A .

Věta 2.2. Nechť X je vektorový prostor, $X = A \oplus B$, P_A , resp. P_B , jsou zobrazení přiřazující každému prvku $x \in X$ jednoznačně určené prvky $x_A \in A$, $x_B \in B$ takové, že $x = x_A + x_B$. Potom platí:

- (i) P_A, P_B jsou lineární, $P_A + P_B = I$,
- (ii) $P_A^2 = P_A$,
- (iii) $A = \text{Rng } P_A = \text{Ker } P_B$, $B = \text{Rng } P_B = \text{Ker } P_A$,
- (iv) je-li $P : X \rightarrow X$ lineární, $P^2 = P$, pak $X = \text{Ker } P \oplus \text{Rng } P$, $P = P_{\text{Rng } P}$, $I - P = P_{\text{Ker } P}$.

Definice. Nechť X je vektorový prostor. Lineární zobrazení $P : X \rightarrow X$ splňující $P^2 = P$ se nazývá **projekce**.

Definice. Nechť X je normovaný lineární prostor a $X = A \oplus B$. Řekneme, že X je **topologickým součtem** A a B , značíme $X = A \oplus_t B$, jestliže je P_A spojité.

Věta 2.3. Nechť X je vektorový prostor, $Y \subset \subset X$, $X = Y \oplus A$. Potom X/Y je izomorfní s A , tj. existuje lineární bijekce.

Definice. Nechť X je vektorový prostor, $Y \subset \subset X$. **Kodimenze** podprostoru Y je definována jako $\dim X/Y$.

3. OPERÁTORY A FUNKCIONÁLY

Věta 3.1. Nechť X, Y jsou normované lineární prostory a $T: X \rightarrow Y$ je lineární. Pak následující tvrzení jsou ekvivalentní:

- (i) T je spojité,
- (ii) T je spojité v \mathbf{o} ,
- (iii) existuje $C \geq 0$ takové, že $\|Tx\| \leq C\|x\|$ pro každé $x \in X$,
- (iv) T je lipschitzovské,
- (iv) T je stejnometerně spojité.

Definice. Nechť X, Y jsou normované lineární prostory nad \mathbb{F} . Potom $\mathcal{L}(X, Y)$ značí množinu všech spojitých lineárních zobrazení z X do Y . Na $\mathcal{L}(X, Y)$ definujeme normu předpisem

$$\|T\| = \sup\{\|Tx\|; x \in X, \|x\| \leq 1\}.$$

Věta 3.2. Nechť X, Y, Z jsou normované lineární prostory.

- (i) Je-li Y Banachův, pak $\mathcal{L}(X, Y)$ je Banachův.
- (ii) Pro $S \in \mathcal{L}(X, Y)$, $T \in \mathcal{L}(Y, Z)$ platí $\|T \circ S\| \leq \|T\| \cdot \|S\|$.

Definice. Nechť X, Y jsou normované lineární prostory.

- Řekneme, že $T \in \mathcal{L}(X, Y)$ je **izomorfismus** prostoru X na Y , pokud je T prosté, na a $T^{-1} \in \mathcal{L}(Y, X)$.
- Řekneme, že X a Y jsou **izomorfní**, pokud existuje izomorfismus T prostoru X na Y .
- Řekneme, že X a Y jsou **izometricky izomorfní**, pokud existuje $T \in \mathcal{L}(X, Y)$, které je na a $\|Tx\| = \|x\|$ pro každé $x \in X$.

Věta 3.3. Nechť X, Y jsou normované lineární prostory a $T \in \mathcal{L}(X, Y)$ je na. Potom T je izomorfismus, právě když existují $c_1, c_2 > 0$ takové, že $c_1\|x\| \leq \|Tx\| \leq c_2\|x\|$ pro každé $x \in X$.

Důsledek 3.4. Nechť X je vektorový prostor opatřený normami $\|\cdot\|_1$ a $\|\cdot\|_2$. Normy $\|\cdot\|_1$, $\|\cdot\|_2$ jsou ekvivalentní na X , právě když $I: (X, \|\cdot\|_1) \rightarrow (X, \|\cdot\|_2)$ je izomorfismus.

Věta 3.5. Nechť X, Y jsou izomorfní normované lineární prostory. Je-li X Banachův, potom je i Y Banachův.

Věta 3.6. Nechť X je normovaný lineární prostor, $X = Y \oplus Z$. Potom je ekvivalentní.

- (i) Platí $X = Y \oplus_t Z$.
- (ii) Zobrazení $x \mapsto (y, z)$, kde $y \in Y$, $z \in Z$ a $y + z = x$, je izomorfismus X na $Y \times Z$.

4. HILBERTOVY PROSTORY

Definice. Nechť H je Hilbertův prostor, $A, B \subset\subset H$. Podprostory A a B jsou **ortogonální**, jestliže pro každé $a \in A$, $b \in B$ platí $(a, b) = 0$. Značíme $A \perp B$. **Ortogonální doplněk** A definujeme jako

$$A^\perp = \{x \in H; (x, a) = 0 \text{ pro každé } a \in A\}.$$

Věta 4.1. Nechť H je unitární prostor, $A \subset\subset H$. Potom A^\perp je uzavřený.

Věta 4.2. Nechť H je Hilbertův prostor a F je uzavřená konvexní neprázdná množina v H . Pak pro každé $x \in H$ existuje právě jedno $y \in F$ takové, že $\|x - y\| = \text{dist}(x, F)$.

Věta 4.3. Nechť H je Hilbertův prostor, $F \subset\subset H$ je uzavřený a $x \in H$. Pak $y \in F$ splňuje $\|x - y\| = \text{dist}(x, F)$ právě tehdy, když $x - y \in F^\perp$.

Věta 4.4 (Riesz). Nechť H je Hilbertův prostor, $F \subset\subset H$ je uzavřený. Potom $H = F \oplus_t F^\perp$ a projekce $P_F : H \rightarrow F$ splňuje $\|P_F\| \leq 1$.

Definice. Nechť X je normovaný lineární prostor, I je neprázdná množina a $x_i \in X, i \in I$. Potom $\sum_{i \in I} x_i = x$, jestliže

$$\forall \varepsilon \in \mathbf{R}, \varepsilon > 0 \exists A \subset I, \text{konečná } \forall B \subset I, B \text{ konečná}, A \subset B : \left\| x - \sum_{i \in B} x_i \right\| < \varepsilon.$$

Poznámka. Nechť $\{x_n\} \subset X$, X je normovaný lineární prostor.

- (i) Je-li $x = \sum_{n \in \mathbf{N}} x_n$, pak $x = \sum_{n=1}^{\infty} x_n$.
- (ii) Je-li $\sum_{n \in \mathbf{N}} \|x_n\| < \infty$ a X je Banachův, pak existuje $\sum_{n \in \mathbf{N}} x_n$.

Definice. Nechť X je unitární prostor, $A = \{a_i; i \in I\} \subset X$. Řekneme, že A je

- **ortonormální množina**, jestliže
 - $\forall a, b \in A, a \neq b : (a, b) = 0$,
 - $\forall a \in A : \|a\| = 1$;
- **maximální ortonormální množina**, pokud je A ortonormální a $A^\perp = \{o\}$;
- **úplná ortonormální množina**, pokud je A ortonormální a $\overline{\text{span}} A = X$;
- **ortonormální báze**, pokud je A ortonormální a pro každé $x \in X$ existují jednoznačně určené $x_i \in \mathbf{F}, i \in I$, splňující

$$x = \sum_{i \in I} x_i a_i.$$

Věta 4.5. V každém Hilbertově prostoru H existuje maximální ortonormální množina. Je-li H navíc separabilní, pak je tato množina spočetná.

Věta 4.6 (Besselova nerovnost). Je-li $\{e_i\}$ ortonormální množina v Hilbertově prostoru H , potom platí $\sum_i |(x, e_i)|^2 \leq \|x\|^2$ pro každé $x \in H$.

Důsledek 4.7. Nechť H je Hilbertův a $\{e_i\}_{i \in I}$ je ortonormální množina. Potom je pro libovolné $x \in H$ množina $\{i \in I; (x, e_i) \neq 0\}$ spočetná.

Věta 4.8. Nechť H je Hilbertův prostor a $B = \{e_i\}$ je ortonormální množina. Následující tvrzení jsou ekvivalentní.

- (i) B je ortonormální báze.
- (ii) B je maximální ortonormální množina.
- (iii) B je úplná ortonormální množina.
- (iv) Pro každé $x \in H$ platí $\|x\|^2 = \sum_i |(x, e_i)|^2$. (Parsevalova rovnost)

Věta 4.9 (Riesz–Fischer). Nechť H je Hilbertův prostor. Pak existuje množina Γ taková, že H je izometricky izomorfní s $\ell^2(\Gamma)$.

5. KONEČNĚ ROZMĚRNÉ PROSTORY

Lemma 5.1 (Riesz). Je-li Y vlastní uzavřený podprostor normovaného lineárního prostoru X , pak pro každé $\varepsilon > 0$ existuje $x \in S_X$ takový, že $\text{dist}(x, Y) > 1 - \varepsilon$.

Věta 5.2. Nechť X je normovaný lineární prostor. Potom B_X je kompaktní, právě když $\dim X < \infty$.

6. HAHN–BANACHOVA VĚTA A JEJÍ DŮSLEDKY

Definice. Nechť X je vektorový prostor nad \mathbf{F} a $p: X \rightarrow \mathbf{R}$. Řekneme, že p je **pozitivně homogenní sublineární funkcionál**, jestliže platí

- $\forall x \in X \ \forall \alpha \in \mathbf{R}, \alpha > 0 : p(\alpha x) = \alpha p(x)$ (pozitivní homogenita),
- $\forall x, y \in X : p(x + y) \leq p(x) + p(y)$ (sublinearita).

Jestliže navíc $p(\alpha x) = |\alpha| p(x)$ pro každé $\alpha \in \mathbf{F}$ a $x \in X$, pak p se nazývá **pseudonorma**.

Věta 6.1 (algebraická verze Hahn–Banachovy věty). *Nechť X je vektorový prostor nad \mathbf{R} , $M \subset\subset X$, $p: X \rightarrow \mathbf{R}$ je pozitivně homogenní a sublineární, $f: M \rightarrow \mathbf{R}$ je lineární, $f \leq p$ na M . Potom existuje $\Lambda: X \rightarrow \mathbf{R}$ lineární takový, že $\Lambda|_M = f$ a*

$$\forall x \in X : -p(-x) \leq \Lambda(x) \leq p(x).$$

Věta 6.2 (komplexní případ). *Nechť p je pseudonorma na vektorovém prostoru X nad \mathbf{F} , $Y \subset\subset X$, $f: Y \rightarrow \mathbf{F}$ je lineární a splňuje $|f| \leq p$ na Y . Pak existuje $\Lambda: X \rightarrow \mathbf{F}$ lineární takové, že $|\Lambda| \leq p$ na X a $\Lambda|_Y = f$.*

Definice. Nechť X je normovaný lineární prostor nad \mathbf{F} . **Duálním prostorem** k X rozumíme prostor $\mathcal{L}(X, \mathbf{F})$. Značíme jej X^* .

Věta 6.3 (Hahn–Banach). *Nechť X je normovaný lineární prostor, $Y \subset\subset X$ a $f \in Y^*$. Pak existuje $F \in X^*$ takové, že $\|F\| = \|f\|$ a $F|_Y = f$.*

Věta 6.4. *Nechť X je normovaný lineární prostor. Nechť $Y \subset\subset X$ je uzavřený a $x \notin Y$. Pak existuje $f \in S_{X^*}$ takové, že $f = 0$ na Y a $f(x) = \text{dist}(x, Y)$.*

Důsledek 6.5. *Nechť X je normovaný lineární prostor. Pro každé $x \in X$ existuje $f \in S_{X^*}$ takové, že $f(x) = \|x\|$. Speciálně: X^* odděluje body X , tj. pro každé $x, y \in X$, $x \neq y$, existuje $f \in X^*$ takový, že $f(x) \neq f(y)$.*

Důsledek 6.6. *Nechť X je normovaný lineární prostor a $Y \subset\subset X$. Jestliže pro každé $f \in X^*$ splňující $f|_Y = 0$ platí $f = 0$, potom je Y hustý v X .*

Věta 6.7. *Nechť X je normovaný lineární prostor.*

- (i) *Nechť $Y \subset\subset X$ je konečněrozměrný. Pak Y má topologický doplněk.*
- (ii) *Nechť $Y \subset\subset X$ je uzavřený a konečné kodimenze. Pak Y má topologický doplněk.*

Věta 6.8 (oddělování množin). *Nechť X je normovaný lineární prostor nad \mathbf{F} a $A, B \subset X$ jsou neprázdné, disjunktní a konvexní.*

- (i) *Pokud A je otevřená, pak existuje $\Lambda \in X^*$ a $\alpha \in \mathbf{R}$ takové, že $\Re \Lambda(a) < \alpha \leq \Re \Lambda(b)$ pro každé $a \in A, b \in B$.*
- (ii) *Pokud A je kompaktní a B uzavřená, pak existuje $\Lambda \in X^*$ a $\alpha \in \mathbf{R}$ takové, že $\Re \Lambda(a) < \alpha < \Re \Lambda(b)$ pro každé $a \in A, b \in B$.*

7. DUÁLNÍ PROSTORY A REFLEXIVITA

Definice. Nechť X je normovaný lineární prostor. **Kanonické vnoření** ε prostoru X do X^{**} definujme jako $\varepsilon(x)(x^*) = x^*(x)$, $x \in X$, $x^* \in X^*$.

Věta 7.1. *Nechť X je normovaný lineární prostor. Potom $\varepsilon: X \rightarrow X^{**}$ je izometrický izomorfismus do X^{**} .*

Definice. Nechť X je normovaný lineární prostor. Řekneme, že X je **reflexivní**, jestliže $\varepsilon(X) = X^{**}$.

Věta 7.2 (Fréchet–Riesz). *Nechť H je Hilbertův prostor. Pro $y \in H$ označme $f_y \in H^*$ funkcionál definovaný předpisem $f_y(x) = (x, y)$, $x \in H$. Potom zobrazení $T: y \mapsto f_y$ je sdruženě-lineární izometrie H na H^* .*

Důsledek 7.3. *Je-li H Hilbertův, potom je H^* Hilbertův.*

Věta 7.4. *Nechť H je Hilbertův prostor. Potom je H reflexivní.*

Věta 7.5. *Nechť X je normovaný lineární prostor.*

- (i) *Je-li X reflexivní, pak je X úplný.*
- (ii) *Banachův prostor X je reflexivní právě tehdy, když X^* je reflexivní.*
- (iii) *Uzavřený podprostor reflexivního prostoru je reflexivní.*
- (iv) *Jsou-li X, Y reflexivní, pak je $X \times Y$ reflexivní.*
- (v) *Je-li $Z \subset\subset X$ uzavřený a X je reflexivní, pak je X/Z reflexivní.*
- (vi) *Je-li X izomorfický s Y a X je reflexivní, pak je i Y reflexivní.*

8. ÚPLNOST V BANACHOVÝCH PROSTORECH

Věta 8.1 (Baireova věta (opakování)). *Nechť (X, ρ) je úplný metrický prostor a $G \subset X$ je otevřená a neprázdná. Potom je G druhé kategorie v (X, ρ) .*

Věta 8.2 (princip stejnoměrné omezenosti). *Nechť X je Banachův prostor, Y je normovaný lineární prostor a $\mathcal{G} \subset \mathcal{L}(X, Y)$. Pak je ekvivalentní:*

- (i) $\sup\{\|L\| : L \in \mathcal{G}\} < \infty$,
- (ii) pro každé $x \in X$ je $\sup\{\|Lx\| : L \in \mathcal{G}\} < \infty$.

Věta 8.3 (Banach–Steinhausova věta). *Nechť X je Banachův, Y je normovaný lineární prostor a $L_n \in \mathcal{L}(X, Y)$, $n \in \mathbb{N}$, splňují, že $\lim_n L_n x$ existuje pro každé $x \in X$. Pak $L: x \mapsto \lim_n L_n x$ je spojitý lineární operátor z X do Y .*

Definice. Nechť (P, ρ) a (Q, σ) jsou metrické prostory a $f: P \rightarrow Q$. Řekneme, že f je **otevřené zobrazení** z (P, ρ) do (Q, σ) , jestliže $f(G)$ je otevřená množina, kdykoliv je $G \subset P$ otevřená.

Lemma 8.4. *Nechť X je Banachův prostor, Y je normovaný lineární prostor a $T \in \mathcal{L}(X, Y)$. Nechť $r, s > 0$ splňují $B(\mathbf{o}, s) \subset \overline{T(B(\mathbf{o}, r))}$. Potom $B(\mathbf{o}, s) \subset T(B(\mathbf{o}, r))$.*

Věta 8.5 (Banachova věta o otevřeném zobrazení). *Nechť X, Y jsou Banachovy prostory a $T \in \mathcal{L}(X, Y)$ je na. Potom je T otevřené zobrazení.*

Důsledek 8.6. *Nechť X, Y jsou Banachovy prostory a $T \in \mathcal{L}(X, Y)$ je prosté a na. Potom je T izomorfismus X na Y .*

Definice. Nechť (P, ρ) a (Q, σ) jsou metrické prostory a $f: P \rightarrow Q$. Řekneme, že f má **uzavřený graf**, jestliže množina $\{(x, y) \in P \times Q; f(x) = y\}$ je uzavřená v $P \times Q$.

Věta 8.7 (o uzavřeném grafu). *Nechť X, Y jsou Banachovy prostory a T je lineární zobrazení s uzavřeným grafem. Potom je T spojité.*

Věta 8.8. *Nechť X je Banachův prostor, $Y, Z \subset\subset X$ jsou uzavřené a $X = Y \oplus Z$. Potom $X = Y \oplus_t Z$.*

9. DUÁLNÍ OPERÁTORY

Definice. Nechť X, Y jsou normované lineární prostory a $T \in \mathcal{L}(X, Y)$. Pak **duálním operátorem** $T' \in \mathcal{L}(Y^*, X^*)$ rozumíme operátor definovaný předpisem $T'(y^*)(x) = y^*(Tx)$.

Věta 9.1. *Nechť X, Y, Z jsou normované lineární prostory.*

- (i) *Zobrazení $T \mapsto T'$ z $\mathcal{L}(X, Y)$ do $\mathcal{L}(Y^*, X^*)$ je lineární izometrie.*
- (ii) *Pro $T \in \mathcal{L}(X, Y)$, $S \in \mathcal{L}(Y, Z)$ platí $(ST)' = T'S'$.*
- (iii) *Pro identitu $I \in \mathcal{L}(X, X)$ platí, že I' je identita na X^* .*

Věta 9.2. *Nechť H_1, H_2 jsou Hilbertovy prostory, $S \in \mathcal{L}(H_1, H_2)$. Pak existuje právě jedno $S^* \in \mathcal{L}(H_2, H_1)$ takové, že $(Sx, y) = (x, S^*y)$ pro každé $x \in H_1$, $y \in H_2$.*

Dále platí $S^ = T_1^{-1}S'T_2$, kde $T_i : H_i \rightarrow H_i^*$ jsou izometrie z Věty 7.2.*

Definice. Operátor S^* z předchozí věty nazýváme **adjungovaným operátorem** k S .

Věta 9.3. *Nechť H_1, H_2, H_3 jsou Hilbertovy prostory, $T \in \mathcal{L}(H_1, H_2)$, $S \in \mathcal{L}(H_2, H_3)$ a I je identita na H_1 . Potom platí:*

- (i) $(T^*)^* = T$, $(ST)^* = T^*S^*$, $I^* = I$,
- (ii) *$T \mapsto T^*$ je sdruženě-lineární izometrie $\mathcal{L}(H_1, H_2)$ na $\mathcal{L}(H_2, H_1)$.*

Definice. Nechť X je normovaný lineární prostor. Pro $A \subset X$, $B \subset X^*$ definujeme **anihilátory** jako

$$\begin{aligned} A^\perp &= \{x^* \in X^*; \forall a \in A : x^*(a) = 0\}, \\ B_\perp &= \{x \in X; \forall b^* \in B : b^*(x) = 0\}. \end{aligned}$$

Poznámka.

- (1) A^\perp je uzavřený podprostor X^* .
- (2) B_\perp je uzavřený podprostor X .

Věta 9.4. *Nechť X, Y jsou normované lineární prostory a $T \in \mathcal{L}(X, Y)$. Potom platí:*

- (i) $\text{Ker } T' = (\text{Rng } T)^\perp$,
- (ii) $\text{Ker } T = (\text{Rng } T')_\perp$,
- (iii) $\overline{\text{Rng } T} = (\text{Ker } T')_\perp$.

Věta 9.5. *Nechť X, Y jsou Banachovy prostory a $T \in \mathcal{L}(X, Y)$. Potom platí:*

- (i) *T je izomorfismus do Y , právě když je T' na,*
- (ii) *T je na, právě když je T' izomorfismus do X^* ,*
- (iii) *T je izomorfismus právě tehdy, když T' je izomorfismus.*

10. ÚVOD DO SPEKTRÁLNÍ TEORIE

Všechny prostory jsou Banachovy a nad \mathbf{C} .

Definice. Řekneme, že $T \in \mathcal{L}(X, Y)$ je **invertovatelný**, jestliže existuje $S \in \mathcal{L}(Y, X)$ takový, že $TS = I_Y$ a $ST = I_X$. Inverzi S značíme T^{-1} .

Poznámka.

- (1) Inverze je jednoznačně určena.
- (2) Platí $(ST)^{-1} = T^{-1}S^{-1}$.
- (3) Operátor $T \in \mathcal{L}(X, Y)$ je invertovatelný, právě když T je prostý a na.

Označení. Místo $\mathcal{L}(X, X)$ budeme psát jen $\mathcal{L}(X)$ a množinu invertovatelných operátorů z X do X budeme značit $\mathcal{G}(X)$. Množinu kompaktních operátorů z X do X značíme $\mathcal{K}(X)$. (Operátor $T \in \mathcal{L}(X, Y)$ je **kompaktní**, pokud $\overline{T(B_X)}$ je kompaktní množina, viz cvičení.)

Lemma 10.1 (Neumann).

(i) Nechť $T \in \mathcal{L}(X)$ a $\|T\| < 1$. Pak

$$(I - T)^{-1} = \sum_{n=0}^{\infty} T^n,$$

přičemž suma konverguje absolutně v $\mathcal{L}(X)$. Navíc $\|(I - T)^{-1}\| \leq (1 - \|T\|)^{-1}$.

(ii) Je-li $T \in \mathcal{G}(X)$ a $S \in \mathcal{L}(X)$ splňuje $\|T - S\| < 1/\|T^{-1}\|$, potom $S \in \mathcal{G}(X)$ a

$$\|T^{-1} - S^{-1}\| \leq \frac{\|T^{-1}\|^2 \cdot \|S - T\|}{1 - \|T^{-1}\| \cdot \|S - T\|}.$$

Věta 10.2. Množina $\mathcal{G}(X) \subset \mathcal{L}(X)$ je otevřená a zobrazení $T \mapsto T^{-1}$ je spojité na $\mathcal{G}(X)$.

Definice. Nechť $T \in \mathcal{L}(X)$. **Spektrum** operátoru $T \in \mathcal{L}(X)$ definujeme předpisem

$$\sigma(T) = \{\lambda \in \mathbf{C}; \lambda I - T \text{ není invertovatelný}\}.$$

Bodové spektrum operátoru $T \in \mathcal{L}(X)$ definujeme předpisem

$$\sigma_p(T) = \{\lambda \in \mathbf{C}; \exists x \in X, x \neq 0 : Tx = \lambda x\}.$$

Množina $\rho(T) = \mathbf{C} \setminus \sigma(T)$ se nazývá **rezolventa** a funkce $\lambda \mapsto (\lambda I - T)^{-1}$ definovaná na $\rho(T)$ se nazývá **rezolventní funkce**. Pro $\lambda \in \sigma_p(T)$ je $\text{Ker}(\lambda I - T)$ podprostorem příslušným **vlastnímu číslu** λ a jeho nenulové prvky nazýváme **vlastní vektory**.

Věta 10.3. Nechť $T \in \mathcal{L}(X)$. Pak $\sigma(T)$ je neprázdná kompaktní podmnožina \mathbf{C} obsažená v kruhu o poloměru $\|T\|$.

Věta 10.4.

- (i) Nechť $T \in \mathcal{L}(X)$. Pak $\sigma(T) = \sigma(T')$.
- (ii) Nechť $T \in \mathcal{L}(H)$, kde H je Hilbertův prostor. Pak $\sigma(T) = \{\bar{\lambda}; \lambda \in \sigma(T^*)\}$.

Věta 10.5. Nechť $T \in \mathcal{K}(X)$ a $\lambda \neq 0$. Pak $\text{Rng}(\lambda I - T)$ je uzavřený.

Věta 10.6 (Fredholmova alternativa). Nechť $\lambda \neq 0$ a $T \in \mathcal{K}(X)$. Pak $\lambda I - T$ je prostý, právě když $\lambda I - T$ je na.

Věta 10.7. Nechť $T \in \mathcal{K}(X)$. Pak platí:

- (i) $\sigma(T) \subset \{0\} \cup \sigma_p(T)$,
- (ii) $\sigma(T) \cap \{\lambda \in \mathbf{C} : |\lambda| > r\}$ je konečná pro každé $r > 0$.

Věta 10.8 (druhá Fredholmova věta). Nechť $T \in \mathcal{K}(X)$ a $\lambda \neq 0$. Pak platí

$$\text{Rng}(\lambda I - T) = (\text{Ker}(\lambda I - T'))^\perp \quad a \quad \text{Rng}(\lambda I - T') = (\text{Ker}(\lambda I - T))^\perp.$$

Věta 10.9 (třetí Fredholmova věta). Nechť $T \in \mathcal{K}(X)$ a $\lambda \neq 0$. Pak platí

$$\begin{aligned} \dim \text{Ker}(\lambda I - T) &= \dim X / \text{Rng}(\lambda I - T) \\ &= \dim \text{Ker}(\lambda I - T') = \dim X^* / \text{Rng}(\lambda I - T') \end{aligned}$$

a toto číslo je konečné.

11. VĚTY ZE CVIČENÍ

Věta 11.1 (vlastnosti konečněrozměrných prostorů).

- (i) Nechť X, Y jsou normované lineární prostory, $\dim X < \infty$ a $L: X \rightarrow Y$ je lineární. Potom je L spojité.
- (ii) Nechť X je normovaný lineární prostor a $\dim X < \infty$. Potom je B_X kompaktní.
- (iii) Nechť X je normovaný lineární prostor, $\dim X < \infty$ a $\|\cdot\|_1, \|\cdot\|_2$ jsou normy na X . Potom jsou tyto normy ekvivalentní.
- (iv) Nechť X je normovaný lineární prostor, $\dim X < \infty$. Potom je X Banachův.

Věta 11.2 (popis duálů klasických prostorů).

- (a) $(\mathbf{F}^n, \|\cdot\|_2)^* \cong (\mathbf{F}^n, \|\cdot\|_2)$,
- (b) $(c_0)^* \cong l^1$,
- (c) $(l^1)^* \cong l^\infty$,
- (d) $(l^p)^* \cong l^q$, kde $\frac{1}{p} + \frac{1}{q} = 1$, $p \in (1, \infty)$,
- (e) $(L^p[0, 1])^* \cong L^q[0, 1]$, kde $\frac{1}{p} + \frac{1}{q} = 1$, $p \in (1, \infty)$,
- (f) $(C(K))^* \cong \mathcal{M}(K) = \text{Radonovy míry na } K$.

Věta 11.3. Nechť X je normovaný lineární prostor a X^* je separabilní. Potom je X separabilní.

Věta 11.4 (základní vlastnosti w a w^* -konvergence). Nechť X je Banachův prostor. Platí:

- (i) w i w^* -limita je jednoznačně určena,
- (ii) jestliže $x_n \rightarrow x$, pak $x_n \xrightarrow{w} x$,
- (iii) jestliže $x_n^* \xrightarrow{w} x^*$, pak $x_n^* \xrightarrow{w^*} x^*$,
- (iv) každá slabě konvergentní posloupnost je omezená,
- (iv) každá slabě* konvergentní posloupnost je omezená.

Věta 11.5 (existence slabě konvergentní podposloupnosti). Nechť X je reflexivní Banachův prostor a (x_n) je omezená posloupnost. Potom lze z (x_n) vybrat slabě konvergentní podposloupnost.

Věta 11.6 (Schurova věta). Nechť (x_n) je slabě konvergentní posloupnost prvků ℓ_1 . Potom je (x_n) konvergentní.